

Хусъ ся изразилъ върху това съ едно писмо къмъ свои тѣ чески братія: «Азъ съ Божія помощь не обръщамъ вниманіе на това, и живѣѣхъ съ това убѣжденіе, че това Богъ за мои ты грѣхове го дозволи за да мя испыта, да ли за Божіѣ тѣ честь нѣщо можѣхъ и искамъ да прѣтърпѣхъ, да ми приписвать тѣзи хуленія.»

Върху прѣбываніе-то си въ Констанць дума: «Храна та е тукъ скѣпа; едно лѣгло (съ стаж) струва за една седмицѣ повече отъ полвинъ фіоринтъ. Коніе тѣ евтени, и за единъ за какъвъ то въ Чешко ся плаща 6 копи (360 гр. нѣмскы), дава ся тукъ 7. фіоринти. Боже са, че скоро щѣ падне въ нуждѣ отъ потребности ты; ходатайствуйте за това при пріятели ты въ Чешко.

«Тукъ ся виждатъ много кардинали да ѣздятъ на мулета, нѣ ся глѣдатъ трезвени. Когато влизахъ въ Констанць, чухъ че изъ между голѣмо то множество народъ, който бѣше ся стекълъ, много ся приближихъ до мене.

«Наши тѣ Чеси потрошихъ по пѣтя сичкы ты си пары и сега тѣрпѣхъ нуждѣ. Азъ гы съжелявамъ много, но при всичко не могъхъ да помагамъ на всѣкого. Мой тѣ вранецъ конь прокарва все съ постоянство и смѣлость. Азъ искамъ да го задържѣхъ при себе си за въ случай, ако потребѣа да излѣзѣхъ да посрѣщнѣхъ краль тѣ (Сигызмунда, кога пристигне тука) вѣнъ отъ града. Постарайте ся за подпомаганіе отъ тыя, които считате за мои пріятели, нѣ само съсъ условіе.»